

DOBŘÝ PASTÝŘ

Časopis evangelického sboru v Krnově vydáván pro členy a přátele sboru zdarma

ROČNÍK 15 / ČÍSLO 2 / ČERVENEC 2011

KRÁSNÁ JE MODRÁ OBLOHA, JE ZÁZRAK POD NÍ ŽÍT,

PÍSNĚMI TEN DAR OD BOHA MŮŽEME VYJÁDRIT.

Úvodník

„Modré evangelium“ aneb o čem svědčí obloha

(Žalm 19;1-7)

Milý čtenáři Dobrého pastýře, taky si v létě někdy rád lehneš do trávy a pozoruješ modrou oblohu? Oblohu, po které jen sem tam propluje nějaký obláček, opěvovali mnozí básníci, mezi nimi např. i K. H. Máchas - „*Bílé obláčky dálným nebem plynou...*“. Žalmista David ve svém 19. Žalmu, ve kterém opěvuje dokonalost Božích zákonů, začíná právě tím, že se zadívá na oblohu a cituje:

„Nebesa vypravují o Boží slávě, obloha hovoří o díle jeho rukou.“ (v. 2)

Pak pokračuje dál ve svém přímo básnickém pozorování. Personifikuje (oživuje) i noci a dny, které si prý povídají o Boží velikosti a moudrosti.

„Není to řeč lidská, nejsou to slova, takový hlas od nich nelze slyšet. Jejich tón zvučí celou zemí, zní jejich hovor po širém světě.“ (v. 4)

A o čem si povídají? Přečti si Žalm 19,8-11. Je to zvláštní rozhovor, obávám se, že takový bychom asi nevyslechli ve frontě u pokladny v supermarketu. Jen si to představte, kdyby si tam vaše dvě sousedky povídaly: „*Hele Máňo, slyšelás o tom, že Hospodinův zákon je dokonalý?*“ A Máňa na to: „*No jasně, je to samá pravda, kdo se jím řídí, ten určitě neprohlupe.*“ To možná spíš zaslechneme:

„*Tak co, sehnalas ten prášek? V Kauflandu ho mají levnější, to je hrůza, jak to zase zdrahlo. Kde na to má člověk furt brát? To aby vykrad banku nebo co?*“ Modrá obloha se zatáhla..., každodenní starosti našeho běžného života nám často ani nedovolí pozvednout svůj zrak k obloze. A přitom:

„Hospodinovy řády jsou vzácnější než množství ryzího zlata, sladší než med, než včelí med z plástve.“ (v. 11)

Jednou jsem byl jako malý kluk s kamarády na návštěvě u jednoho včelaře a ten nám dal včelí plástve i se zbytky medu. Dodnes si pamatuji na tu chvíli, kdy jsme šli po čerstvě posečeném poli, ruce ulepené od sladkého medu a my jsme žvýkali plástve a vysávali z nich sladký med. Na ten pocit nikdy nezapomenu. Mám to spojeno s létem, prázdninami a modrou oblohou.

O čem přemýšlíš ty, milý čtenáři Pastýře? Žalmista David píše:

„Kéž se ti líbí řeč mých úst i to, o čem rozjímám v srdci, Hospodine, skálo má, vykupiteli můj!“ (v. 15)

Každé léto může být pro nás příležitostí pozvednout své oči k obloze. Tam nebesa vypravují o Boží slávě. Zaposlouchejme se někdy do toho chvalo zpěvu. Možná si potom začneme i tiše pobrukovat:

„Krásná je modrá obloha, je zázrak pod ní žít, písněmi ten dar od Boha můžeme vyjádřit.“...

Pro Dobrého pastýře R. Rosický

Představení nového staršovstva

V neděli dne 20. března 2011 proběhla v rámci výročního sborového shromáždění i volba nového staršovstva. Podle řádů ČCE trvá volební období staršovstva 6 let. Právě letos tato lhůta uplynula, a proto bylo potřebné, aby došlo opět k nové volbě. Tomu předcházela anketa, otevřená všem členům sboru, na základě které navrhlo ještě původní staršovstvo oficiální kandidátku na nové staršovstvo.

Br. S. Vybíral, který byl dlouholetým starším, už v těchto volbách nekandidoval. Výsledkem tajných voleb, jichž se účastnilo 41 členů sboru starších 18 let, bylo zvolení následujících **8 starších**:

Vladislav Strádál 39 hlasů
Zdeněk Zmrzlík 39 hlasů
Jiří Marek, starší 38 hlasů
Tamara Maláčová 32 hlasů

Radovan Vladík 29 hlasů
Eva Velíšková 28 hlasů
Josef Dolek 26 hlasů
Petr Malík 26 hlasů.

Zároveň byli zvoleni tito **3 náhradníci**:

Romana Sedláčková, Helena Ondruchová, Svatopluk Chlápek.

Staršovstvo bude pracovat ve staronovém složení, 7 členů bylo staršími i v minulém volebním období. Jediným novým členem staršovstva je br. Petr Malík. Staršovstvo složilo slib v neděli 1. května do rukou br. seniora Červenky. Všem členům staršovstva, kterými jsou kromě výše uvedených i br. Radek Rosický i br. administrátor Jan Lukáš, přejeme dostatek moudrosti od Pána i Jeho vedení při každém rozhodování.

Sepsal B. Marek

Dělnická strana sociální spravedlnosti

- skryté podhoubí českého nacismu -

10. června 2011 se na krnovském náměstí uskutečnil meeting DSSS. Plíživý neonacismus takhle občas vystrčí své růžky. Protože se o tom krnovské církve dozvěděly, uspořádalo několik jejich zástupců i s některými svými členy 9. června, den před konáním této akce před kostelem sv. Martina a na krnovském náměstí modlitební shromáždění, při kterém jsme vyprošovali pro město Krnov Boží ochranu a požehnání. Po krátkém shromáždění u katolického kostela sv. Martina jsme v tichosti v modlitbách obešli krnovské náměstí a nakonec se zastavili na pódiu, kde se konají všechny politické demonstrace. Tam jsme znovu chválili Pána písněmi a modlili se za to, ať na demonstraci DSSS neprijedou ti, kteří by chtěli v našem městě hlásat násilí anebo vyprovokovat nepokoje. Modlitby se nesly v duchu Ježíšova kázání na hoře z Matoušova ev. 5. kap. 44-45. „Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují, abyste byli syny nebeského Otce; protože on dává svému slunci svítit na zlé i dobré a déšť posílá na spravedlivé i nespravedlivé.“

Vybrali jsme si po mnoha úvahách a společných modlitbách tuto formu reakce na to, co se zde mělo konat. Ptáte se, jak to

dopadlo? V pátek na meeting neonacistů dorazila zhruba polovina předpokládaného množství jejich příznivců. Pan Vandas, mluvčí DSSS, měl při svém projevu evidentně velké problémy. Asi třikrát po sobě mu selhalo ozvučení, takže se nakonec rozhodl vyskočit na pódium, ale jakoby ho tam pálily nohy, moc dlouho tam nevydržel. Celý meeting začal o čtvrt hodiny později a skončil po asi půlhodinovém projevu p. Vandase, který na krnovském náměstí znovu veřejně potvrdil kontinuitu své strany s bývalou zakázanou Dělnickou stranou. I když měla policie ČR i Městská policie pohotovost a jejich příslušníci byli rozestavěni kolem celého náměstí, nedošlo díky Bohu k žádným konfliktům. Zpráva o našich společných modlitbách se nedostala do tisku, na rozdíl od zprávy o sólo akci několika katolických bratří z Olomouce, kteří na náměstí rozvinuli transparent s nápisem: „Křesťané proti neonacismu“ a „Nemáme rádi E.coli a neonacismus.“ Přesto se domnívám, že naše společné modlitby Bůh vyslyšel a přímé veřejné negativní konfrontační akce z naší strany nebylo zapotřebí. Myslím, že za to můžeme být všichni Pánu vděční.

Za všechny zúčastněné R. Rosický

Návštěva br. Pavla Smetany v krnovském sboru

Na svatodušní neděli 12. června navštívil krnovský sbor bývalý synodní senior br. Pavel Smetana s manželkou. Jeho předchozí návštěva Krnova se uskutečnila v r. 1995 - tehdy ve funkci synodního seniora. Dopolední kázání měl na text z epištoly Efeským 5,15-20:

¹⁵Dávejte si dobrý pozor na to, jak žijete, abyste si nepočínali jako nemoudří, ale jako moudří; ¹⁶nepromarněte tento čas, neboť nastaly dny zlé. ¹⁷Proto nebud'te nerozumní, ale hleďte pochopit, co je vůle Páně. ¹⁸A neopíjejte se vínem, což je prostopášnost, ¹⁹ale plni Ducha zpívejte společně žalmy, chvalozpěvy a duchovní písně. Zpívejte Pánu, chvalte ho z celého srdce ²⁰a vždycky za všechno vzdávejte díky Bohu a Otci ve jménu našeho Pána Ježíše Krista.

Jistě mně přítomní na těchto bohoslužbách dají za pravdu, že kázání br. Smetany, který má už téměř 74 let, bylo samo o sobě velice dobrým zážitkem. Při výkladu, kdy mluvil téměř výhradně z patra, byla patrná jeho veliká moudrost i obdarování Duchem Svatým. Kázání bylo dobře srozumitelné a přítom mělo i hloubku. Důrazů v kázání bylo několik - tak jak to ostatně odpovídá i textu. Mohli jsme si opět uvědomit, jak důraz na zpívání a zejména společný zpěv je užitečný jak pro zpívající, tak přítom i chválíme Pána Ježíše.

Odpolední program - sborové odpoledne - mělo dvě části. První část - přednáška br. Smetany byla věnovaná Miladě Horákové. Právě v těchto dnech (27. 6.) uplynulo už 61 let od její popravy na základě absurdního rozsudku tehdejších komunistických představitelů Československa. Milada Horáková, společně se svou rodinou, byla členkou ČCE. Její formování v mládí, její život a angažovanost v politice ji dovedly v průběhu 2. světové války k tomu, že několik let strávila v německých vězeních, poté, co se v Československu dostali k moci komunisté po r. 1948, byla uvězněna a v r. 1950 i popravena.

Po přednášce následovalo ještě několik dotazů a po nich pokračovalo už volné povídání u občerstvení připraveného ochotnými sestrami.

Sepsal B. Marek

Svědectví

Drazí sourozenci v Kristu,
již delší dobu mi leží na srdci svědectví
plné milosti a pomoci, kterým mě zahrnul a
obdaroval náš Pán a o které se toužím s vámi
podělit.

Uvěřil jsem před 16ti lety, a také jsem se
znovu narodil, přijal křest a Pána Ježíše jako
svého Pána a Spasitele. V tomto duchu a tímto
směrem jsem se také snažil vést celou svou
rodinu. Žel, jak už to tak někdy chodí, neštěstí
nechodí jen po horách... Po 21 letech
společného života si moje paní našla někoho
jiného a odešla s ním od rodiny do Prahy.
Těžko popsat, jakou mučivou a trýznivou
bolestí jsem si procházel. To dokáže pochopit
snad jen ten, koho potká stejná událost. V té
době mi Pán poslal přes modlitební skupinku
slovo, které jsem tehdy vůbec nechápal: „Dal
jsem ti řešení, přijmi ho vírou a nepochybuj!“
Nerozuměl jsem mu, proto jsem prosil o
vysvětlení. Přišlo opět ve stejném znění.

Tou dobou probíhaly intenzivní snahy
mé manželky o rozvod, řešila se péče o děti.
Během manželství se jí podařilo nadělat
značné dluhy, o kterých jsem věděl i nevěděl.
Dosáhly pro mě astronomické výše 800 000
Kč. Velice jsem ji miloval a dělal jsem vše pro
to, aby byla spokojená a šťastná. Zamilovala si
však více svět. Odolával jsem jejím tlakům o
podepsání rozvodu a oddaloval jsem jej, jak
jen bylo možno a v mých silách.

Ještě bych rád podotknul, že jsem byl
nervově i psychicky na dně, čehož chtěla
využít ve svůj prospěch a urychlit tím rozvod.
Dluhy jsme si rozdělili na polovic s tím, že
každý bude splácet tu svoji. Mezitím proběhlo
stání o děti, které se rozhodly, že budou žít se
mnou. Po rozhodnutí soudu o přidělení dětí do
péče jednoho z rodičů měl proběhnout soud o

rozvod, ke kterému už byl stanoven termín.
Jenže stalo se něco, s čím nikdo nepočítal.
Manželka tragicky zahynula při autonehodě.
Soud byl zastaven a mě čekala opravdu
obrovská hromada zařízení a vyřizování
nesčetných záležitostí. K nim patřilo mimo
jiné i jednání s pěti exekutorskými firmami, ze
strany mé paní.

Byl jsem zoufalý, najednou jsem měl
opět 800 000 Kč dluhu k splacení. Jediné
řešení, které mě s mými blízkými napadlo,
bylo prodat byt a nastěhovat se s dětmi k nim.
A v tuto dobu opět přišel Bůh se svým slovem
v odpověď na naše modlitby: „Ať se Jarda
neunáhluje a nezoufá si a neprodává byt,
pomohu mu v jeho těžké situaci a pošlu mu
lidi, kteří mu pomohou (originál už žel
nemám, zmizel mi i s peněženkou, ve které byl
uložen).

A skutečně se tak zanedlouho stalo a
úplně jiným způsobem, než jsem si
představoval a čekal. Kontaktoval mě jeden
zástupce právnické firmy, které se to nějak
dostalo ve známost. Vymohli mi peníze, ze
kterých jsem mohl zaplatit veškeré dluhy a dát
vše do pořádku. Častokrát jsem četl a
slýchával, jak neskutečnými a nadpří-
rozenými způsoby Bůh jednal tam, pro mě v
cizích a vzdálených zemích i částech světa.
Teď jsem ale sám mohl pocítit Jeho lásku,
soucit i pomoc v tak štědré míře.

Velice rád bych Mu aspoň tímto
způsobem poděkoval a vzdal i úctu, čest a
slávu. Také moc děkuji celé mé rodině v
Kristu, která mi velice pomohla finančně,
modlitbami i všelikou jinou pomocí. S díky
Bohu i vám všem ostatním sourozencům v
Kristu

váš bratr Jaroslav Šrůtek.

ŽIVÝ CHRÁM (Petr Hoff)

Musíme mít své chvíle zastavení,
pokoje, klidu a přemýšlení,
chvíle, kdy do ticha pění jen ptáci
a člověk k Bohu se docela vrací.

Bůh z lásky k člověku velký dar připravil,
na zemi lidem všem živý chrám postavil,
a když tam chodíme, tichem zní jeho hlas
a my se modlíme a On je blízko nás.

Setkání v Minoritském klášteře

20. června 2011 v 9.00 hodin se uskutečnilo další (v pořadí již čtvrté) setkání zástupců krnovských církví s vedením města Krnova, které reprezentovala paní starostka A. Krušinová a paní R. Ramazanová, místostarostka. Jednání se neslo ve velmi přátelském duchu, ke kterému přispělo i krásné prostředí a štědrá pohostinnost kláštera u Minoritů. Tato setkání se konají pravidelně, zpravidla po volbách do zastupitelstva, zejména když dojde k významným změnám ve vedení města, jako třeba změna starostky. Vedení města zastoupené dvěma dámami, s povděkem vyslechlo představení práce jednotlivých církví. S vděčností jsme také přijali informaci, že město Krnov i nadále stojí o spolupráci s místními církvemi, a že si jejich práce velmi váží. Otázky se točily např. kolem situace ve školství, zdravotnictví (sociální lůžka) a současného vývoje zákona o výherních a hracích automatech, zejm. tzv. videoterminálech. Zde se snad blýská na lepší časy, protože pokud stát podpoří některé regulační iniciativy (např. města Chrastavy), mohlo by dojít ke zdravé regulaci těchto zařízení. Dostalo se nám odpovědi, že město Krnov by si dovedlo představit svůj rozpočet i bez příjmů z těchto zařízení. Na závěr jsme

pro paní starostku, místostarostku i celé vedení města vyprosili Boží požehnání a moudrost pro jejich nelehké a zodpovědné rozhodování. Myslím, že můžeme Pánu Bohu děkovat za otevřenost a vstřícnost, jaká v poslední době mezi městem a církvemi panuje. Bohu buď za to dík.

*Za všechny zúčastněné
R. Rosický*

Setkání v Huslenkách

Před časem přišlo pozvání do našeho sboru na setkání presbyterů a dalších členů, které se o jednom jarním víkendů konalo v Huslenkách u Vsetína.

Téma tohoto setkání bylo Duchovní obnova. A tak se tři členové našeho sboru vypravili do Huslenek. Byli to - náš kazatel Radovan Rosický, kurátor Jiří Marek a já.

Po ubytování a večeři jsme se navzájem představili. Bylo nás kolem třiceti ze sborů našeho seniorátu. Potom jsme se všichni sešli ve společenské místnosti ke čtení Božího slova proloženého zpěvy a chválami. Byl to

moc krásný večer, který jsme zakončili modlitbou. Po jedenácté hodině večer jsme se uložili ke spánku a odevzdali se do Boží ochrany.

V sobotu ráno po snídani jsme se opět sešli ve společenské místnosti, kde nás naše lektorka sestra Ivana Macháčková seznámila se systémem meditace - duchovního cvičení (exercicie). Tento systém meditace pochází od sv. Ignáce z Loyoly. Knihu Duchovní cvičení sepsal Ignác z Loyoly na základě vlastních zkušeností s meditací a oficiálně vyšla v roce 1548. Od té doby vyšla nespočetněkrát znovu v

mnoha světových jazycích. Poslední české vydání je z roku 2002.

Co to vlastně meditace je? Sv. Ignác píše: „Pojmem duchovní cvičení - meditace - se rozumí každý způsob zpytování svědomí, rozjímání, nazírání, ústní a vnitřní modlitby a jiných duchovních úkonů.

Duchovními cvičeními se nazývá každý způsob přípravy duše k tomu, aby se člověk zbavil neuspořádaných náklonností a aby po jejich odstranění hledal a našel Boží vůli v uspořádání vlastního života ke spáse duše.“ Základní podmínkou duchovních cvičení je odpoutání se od běžného života a ticho.

Ignác říká: „Čím více se naše duše nalézá sama a v ústraní, tím více se stává schopnější přiblížit se svému Stvořiteli a Pánu a tím více se otevírá pro přijímání milostí a darů od jeho Božské svrchované dobroty.“

Duchovní cvičení má probíhat vždy na základě biblického textu nebo biblického příběhu a má splňovat tyto požadavky:

- najít si místo, kde budeme sami a nerušení
- v modlitbě prosit Boha o vedení Duchem

svatým

- opakovaně číst meditovaný text
- použít všechny smysly a rozum k prožívání děje, který meditujeme

Každá meditace má trvat jednu hodinu, každou meditaci zakončíme modlitbou - Otče náš. Cílem duchovních cvičení je uspořádat svůj život podle Boží vůle, učit se Bohu naslouchat, Boha poslouchat a Bohu se odevzdat.

I my účastníci tohoto setkání, jsme si zkusili meditaci. Mohli jsme si vybrat ze dvou příběhů - „Ježíš a hříšnice v domě farizeovů“ (Lukáš 7,36-50) anebo „Umývání nohou učedníkům“ (Jan 13,1-17).

Celý pobyt na tomto setkání byl pro mě velmi poučný, moc mě povzbudil v mém životě víry a přinesl mi nový pohled do mého duchovního života.

Přeji nám všem, abychom častěji meditovali - rozjímali - nad biblickými texty a učili se stále více se přibližovat Bohu a přijímat jeho lásku a milost.

Eva Rztomilá

Put'ák kolem Svratky (18. 7. - 23. 7. 2011)

Předposlední červencový týden podnikne parta nadšených turistů z našeho sboru put'ák kolem řeky Svratky. Na celý týden se nám stane domovem krásné prostředí Hornosvratecké vrchoviny. Vyrážíme v pondělí 18.7. v 7.09 z Krnova. Pojedeme do městečka z poetickým názvem Polička, odtud pak autobusem do Jimramova. To je výchozí bod našeho putování. Odtud se vydáme už pěšky na týdenní túru. Noclehy jsou zajištěny na trase v různých převážně turistických ubytovnách. První den se pouze rozcvičíme 5 km túrou z Jimramova do Dalečína. Druhý den nás čeká asi 11 km túra kouzelným okolím přehradní nádrže Víř. Cestou navštívíme středověký kostelík a rozhlednu v Karasíně. Třetí den nás čeká asi 14 km trasa k jednomu z našich nejhezčích hradů Pernštejnu. Čtvrtý den velmi krásné putování meandry řeky Svratky z Nedvědic u Pernštejna až do Tišnova, kde je známý klášter, který založila královna Konstancie v r. 1233, to bude nejdelší trasa (cca 18 km.) Pátý den se vydáme pouze na 9 km trasu do Veverské Bitýšky, která zřejmě nese jméno podle hradu Veverčí, na který se vydáme poslední den naší výpravy, ale to už pojedeme lodí! Šestý den nás tedy čeká prohlídka hradu Veverčí, projížďka po Brněnské přehradě, možná i návštěva Brněnské ZOO a pak již návrat vlakem domů. Pozor! Připravuji se i trička s logem naší výpravy! Kdo má zájem, ať sdělí svoji velikost a počet kusů Radovanovi Rosickému. Kdo by chtěl jet s námi, neváhejte a dejte co nejdřív vědět, aby se mohly zamluvit další noclehy. Stravu si po cestě zajišťujeme sami. Předběžná cena noclehů, cestovného a jídla (bez vstupů na hrady, lodního lístku apod.) je 2 500,- Kč. Sebou si bereme pouze věci na sebe, dobré boty, krém proti sluníčku, pláštěnku a samozřejmě dobrou náladu ☺, nejlépe celou krosnu. Blížší informace přepošle mailem nebo sdělí rosicky@cmail.cz. R.R.

Rozhovor s...

Petře, byl jsi zvolen starším sboru, co na to říkáš?

Můj problém je nejspíš v tom, že neumím říkat ne, ale on to má Bůh nejspíš takto na mě a mě podobně vymyšleno, protože bych jinak byl úplně nemožný. Takto se vždycky do něčeho namočím a pak se v tom naučím plavat, což je vlastně docela dobrý systém. V nápaditosti Boha obdivuji, na mě to funguje. Samozřejmě si vážím důvěry všech lidí ve sboru, protože i když každý může přijít s jakýmkoli návrhem, je nakonec na rozhodnutí staršovstva, jak se co provede a uskuteční. Jinak nemám pochyb o tom, že lidi mají pocit, že nic nestíhají, tak se jim do žádných funkcí nechce. Přesto tím, že vás zvolí, vám prokazují důvěru, že můžete rozhodovat i za ně. Té důvěry si určitě cením.

Co tě vedlo k rozhodnutí přijmout službu staršího, bylo to jednoduché?

Co se týče rozhodnutí, to už jsem se zmínil v první otázce. Jestli to bylo jednoduché? I kdybychom stokrát neuměli říkat ne, stejně to naše rozhodnutí má váhu, především pro nás samotné. Nemůžeme přece jen tak něco plácnout do vzduchu a pak čekat, jak to dopadne. Když si koupím něco, co jsem už hodně dlouho moc a moc chtěl, mohu to bez problémů založit k ostatním „důležitým“ věcem do šuplíku, když zjistím, že mě to už nebaví. V tom správném a odpovědném životě je to ale jiné, tam mají tato a podobná rozhodnutí větší váhu. Docela mě to trápí. Zabývám se již dlouho partnerskými vztahy a právě třeba ve vztazích to můžeme vidět velice zřetelně. Lidé jsou velice lehkovážní a nezodpovědní. Asi si ani neuvědomují, jaká rozhodnutí dělají, když stojí před oltářem se svým partnerem, přijímají Ježíše do svého srdce, slibují přátelství, skládají slib ve službě a podobně. Plácnout můžete cokoli, ale aby toto slovo dostalo svého, to záleží na ryzosti charakteru, a také na čistém, upřímném a

hlavně zodpovědném srdci. Takže jednoduché to nikdy není.

Cítíš jsi toto povolání od Pána už delší dobu?

To je právě ten případ, kdy víme (pokud to víme), co vlastně slibujeme: z toho pak vychází další události. Pokud je člověk soudný a upřímný, tak je pro něj rozhodujících jen pár životních rozhodnutí. Další už jsou jen jemným korigováním směru. Já jsem před patnácti roky, kdy jsem přijal Ježíše do svého srdce, vyslovil (nemám rád slovo „slíbil“, má váhu našeho charakteru a mnohdy ani my sami nevíme, jaký vlastně je, až kritický okamžik to většinou ukáže), že již nechci žít jen tak sám pro sebe, ale chci tu být hlavně pro druhé, toužil jsem po hlubším smyslu toho, jak se životem naložit. Že budu někdy starším sboru jsem si rozhodně nemyslel, na to jsem byl stále příliš zaneprázdněn sám sebou. Když už ale uděláte krok tím správným směrem, jako já tenkrát, není už tak velký problém přijmout jakékoli povolání, pokud jsme schopni jej zvládnout.

Být starším sboru je velká zodpovědnost, toho jsi si určitě vědom. Napadla tě někdy i obava z téhle služby?

Naštěstí je nás starších sboru na všechno to dění více, ale já osobně se cítím být docela zodpovědný člověk. Určitě jsem někdy dost líný a odkládací, kdy něco odkládám až na tu kritickou hranici a pak to ve spěchu doháním. Naštěstí asi do mě byla ta zodpovědnost docela vštípena. Takže mi to prostě nedá, abych neudělal to, co se udělat musí. Obavu jsem necítil. Jak už jsem řekl, spíše opět překvapení z toho, v čem jsem se to zase ocitnul. Rozhodně jsem si uvědomoval zodpovědnost.

Jak bys chtěl praktikovat starost o ovečky?

Jelikož nemám žádné zkušenosti, budu nejspíš muset nahlédnout do nějakého manuálu farmáře a koupit nějaké kvalitní

nůžky na vlnu... ☺. Co můžu určitě zvládnout, je být k dispozici v jakémkoli hovoru, na jakékoli téma. Jde jen o to, zda zrovna já budím důvěru k tomu, aby za mnou někdo se svými problémy přišel. Od září, pokud to půjde, bych chtěl založit novou skupinku, která by byla trochu netradiční, pomáhací. Ještě chci trochu dopilovat, jak by mohla fungovat. Kdyby měl někdo zájem být se mnou ve skupince, klidně mi dejte vědět a můžeme se na přípravě podílet společně. Je samozřejmé, že ve staršovstvu je potřeba být prostě k dispozici, ať už jde o jakýkoli problém, akci nebo pomoc.

Čím bys chtěl přispět k probuzení a růstu sboru?

Nevím, jestli to bude stačit, ale prostě nebýt lhotejný a uvědomovat si, což na mě i tak působí a líbí se mi to, že jsme taková velká rodina. Problémy sboru jsou i moje problémy, a tak je samozřejmě chci řešit. Nejsem zrovna z těch, kteří hrdě nesou prapor do bitev, moc odvahy v tomto nemám a při veřejných akcích se cítím nesvůj, ale je v tom taková ta hranice, kdy se prostě jde a udělá, co je správné a v tu danou chvíli potřeba. Učím se. Myslím si ale, že to moje světlo, pokud má tedy svítit lidem na tu správnou cestu, je právě v tom našem denním a obyčejném životě. V tom, jak to, co říkáme a hlásáme, souhlasí s tím, co děláme a jak se chováme. Nevím, jestli to stačí, ale cítím, že to je právě to, co lidé především vidí. A to nepřekroutíme a neočekáme, je to prostě na nás vidět.

Co jsi prožil s Bohem v poslední době, máš nějaké svědectví?

Každý by asi chtěl zažít něco ohromného, co by neotřesitelně smazalo všechny pochybnosti. Ale v tom to asi nevězí, protože po pár letech a tisíci překroucených zprávách se velice lehce zapomíná a pochyby by byly zpět. Já prožívám takovou tu jistotu, že cesta, po které jdu a věci, které připravuji, jsou správné a necítím v tom neklid. A to je pro mě velice povzbuzující. Jsem velice

spokojený člověk, protože se nebiji a neprosazuji. Ano, přicházím s vlastními nápady a mám plány, které jsou mi bližší, ale modlím se za to, aby mě Bůh vedl a abych mohl prožívat užitečný čas v životě. Mám plánů na spousty let dopředu, ale necítím, že by mi něco chybělo, v tom vidím to Boží vedení a přítomnost, že nám dá radost v tom, co činíme a v tom, co máme, ne v tom, co všechno bychom mohli. V tom, kde jsme užiteční, je i naše spokojenost. Prožívám na těch cestách vedených Bohem docela dobrodružství, i v projektu, který zrovna připravuji. Boží vedení bylo vidět i na nedávné akci „Pod nebem“, byla velmi pozeňnaná, velmi se mi líbila.

Je něco, co bys chtěl ve sboru změnit?

Každý vidí práci sboru z toho svého úhlu pohledu, někdo by chtěl více chval, někdo méně. Je těžké, aby všem všechno vyhovovalo, jsme každý jiný, a tak to prostě je. Důležité je, abychom se shodli na rozumném kompromisu. Vždy budeme muset dělat kompromisy, i v jiných oblastech našeho života. Já jsem zvyklý neměnit svět k obrazu svému, ale snažím se jej přijímat tak, jak je, případně se nebojím ozvat. Ve sboru se mi líbí, cítím se v něm velice dobře.

Je něco, z čeho máš ve sboru radost a z čeho ne?

Radost mám z toho, že se poznáváme i na akcích, které pořádáme, že jsme si bližší, než kdybychom se viděli pouze v neděli na bohoslužbě. Mám pocit, že mohu kdykoli za kýmkoli ze sboru přijít a nebudu odmítnut, z toho mám radost. Asi není ve sboru nic vážného, z čeho bych radost neměl.

Kým je pro Tebe Bůh?

Nepřijal jsem Boha proto, že bych vše pochopil, ale proto, že jsem rezignoval. A pro materialistu s technickým a logickým myšlením a milovníka sci-fi byla docela fuška udělat ten krok a rozhodnout se pro život s Bohem. Nemusím ani tak chápat, kdo nebo co je vlastně Bůh, chci spíše hledat a pozorovat

to, jak Bůh jedná, co je tu pro mě připraveno, kde je to mé místo, poznávat, jak nás Bůh vede, jak k nám promlouvá. Nevím, proč Bůh dělá to, co dělá a jaký je toho všeho smysl, ale cítím, že je to pro nás lidi dobré a prospěšné. Co můžu říci určitě, je to, že pokora, se kterou jsem musel sklonit hlavu, ze mě udělala spokojeného a asi i o trochu méně sobeckého člověka.

Co bys chtěl jako čerstvě zvolený starší vzkázat lidem ve sboru?

Možná to, aby se nikdo nebál přijít za kýmkoli ze starších, když se mu něco nelíbí, nebo by měl nějaký dobrý nápad k realizaci. To, co se bude se sborem dít, je v moci každého jeho člena, pokud je jeho návrh dobrý a nebojí se s ním přijít. Staršovstvo je spíše od toho, aby vybralo to nejvhodnější řešení a udělalo rozhodnutí za všechny. Jinak jsem samozřejmě potěšen, že mě ostatní označili za dostatečně rozumného, když tak svou volbu učinili. Je to pro mě určitě povzbudivé ☺.

Co se změnilo ve Tvém životě po uvěření v Pána Ježíše?

Po přijetí Ježíše Krista před patnácti lety? Nic moc. Aby bylo jasno, samozřejmě jsem pocítoval jakousi radost z nového dění, ze setkávání a mnoha akcí, to ano. Udělal jsem dobrovolně krok někam, kde jsem to neznal, nerozuměl tomu a snažil se v tom všem zorientovat. Ano, změnilo se, ale trvalo to dalších asi dvanáct let, než jsem nadobro opustil svůj vzdor a rozhodování vlastní svévolnou hlavou. Teprve pak je možno hovořit o změnách. Pak jsem pocítil tu pravou spokojenost a oporu v tom, kam směřovat, co přijmout a čeho se vzdát, začal jsem nacházet a přijímat místa, kde mohu být užitečný a kde se i cítím dobře. Prostě důvěřuji, jsem Bohu otevřený, nechávám se vést a ač řeším v životě podobné problémy jako většina z nás, jsem spokojený.

Děkuji za rozhovor.

Petra Malíka zpovídala Darina Balová

„Pod nebem“

Premítám, jestli mám sledovat předpověď počasí už týden dopředu. Jsem jedna z těch, kteří připravují akci Pod nebem dne 25. 6. 2011. Rozumějte, pod nebem by se měla také uskutečnit, ale můžeme si počasí zařídit? Den před akcí se raduji - hlásí, že bude jen oblačno! Ráno nás probouzí sluníčko, moje srdce děkuje. Jenže přijde zkouška. Tři hodiny před začátkem začalo silně pršet a přšlo celou hodinu. To bude jen mokrá varianta v kostele, napadá mě. Ale proč Pane? Víím, že se nás modlí dost a je na nás upřený pohled lidí zvenčí. Proto raději otvírám zamyšlení na sobotu a tam stojí: „Toto je den, který učinil Hospodin...“ Žalm 118:24. Tečka. Přijmi ten den jak je, vždyť záleží, jak ty ho naplníš, a ne na vnějších podmínkách, třeba na počasí. Jaké vysvobození pro mě. I v kostele to může být prima! Přesto neztrácím naději ohledně dobrého počasí, protože pod

nebem je zkrátka pod nebem!

Celá akce začala ve 14:00, a to jemným deštěm a silným větrem. Mile mě překvapilo, jak se srocují malé skupinky a modlí se za počasí. To místo bylo plné modliteb. Za černými mraky jsme zahlédli modř a měli jsme dobré vyhlídky. Déšť i vítr ustaly. Ve 14:30 se vše rozběhlo naplno. Před vstupem do kostela začala hrát kapela Angels. Nedočkávané děti už se mohly rozběhnout a plnit úkoly. Dostaly kartičku s mapkou okolí, na níž byla vyznačena stanoviště. Postupně si mohly zazávodit na koloběžkách, vyrobit ozdobu z korálků, zkusit svou šikovnost v házení míčků do papírového lva, střelbu z kuše na balonky, lov bonbónu se zavřenýma očima, lov rybiček, poslepu projít lanové bludiště mezi stromy, poskládat puzzle a kreslit na chodník křídami. Také byla připravena výtvarná dílna, kde se kreslilo

pastelkami a fixami na téma „pod nebem.“ Když děti obešly všechna stanoviště, dostaly sladkou odměnu a mohly jít do „kina.“ V jedné místnosti v kostele se promítaly dětské křesťanské filmy. Děti byly tak nadšené, že chodily plnit úkoly opakovaně. Asi v 16:00 se vystřídaly kapely. Nastoupila formace Proti proudu 30, která přijela až z daleké České Lípy. Myslím, že výběr kapel byl výborný. Však také přidávali a hráli až do 18:00, kdy bylo oficiální ukončení. Po celou dobu, a hlavně po skončení byl k dispozici stánek s rychlým občerstvením. Celou akci moderoval

kazatel ČCE Radovan Rosický a spolupodíleli se na něm Křesťanské společenství Krnov, Slezská Diakonie - Rodina rodině, Duha PAPERSEK Krnov a Českobratrská církev evangelická Krnov. Myslím, že akce předčila naše očekávání. Přišlo okolo 130 dětí, maminky dětí se usmívaly a byly spokojené, lavičky k poslechu hudby stále obsazené a interiér kostela obdivoval ne jeden návštěvník. Hodnotit mohou jiní, jestli se akce zdařila. Já za sebe říkám jen - zpestřili jsme sobě i druhým blížící se začátek prázdnin.

Elen Hlavsová

Naši oslavenci

Milí oslavenci, ať už slavíte důležité jubileum a letos máme v červenci i v srpnu dohromady čtyři, dovolte nám, abychom vám jménem redakce DP i celého sboru upřímně poblahopřáli k vašim narozeninám. Ať Bůh žehná a chrání vaše další léta, ať je vám mezi námi dobře, vše ostatní vkládáme do požehnání, které jsme pro vás vybrali z listu Tesalonickým:

„A sám Bůh pokoje kéž vás cele posvěti a celého vašeho ducha i duši i tělo kéž zachová bez poskvrny až k příchodu našeho Pána Ježíše Krista. Věrný je ten, kdo vás povolává; on to také učiní.“ 1 Tes 5,23 (Český studijní překlad)

Červenec:

Čičman Rostislav
Čičmanová Miluše
Daříček Vladimír
Dolková Jirka (70)
Dr. Maláč Vítězslav
Maláčová Jana
Maláčová Růžena
Kučerová Hana
Šimarová Miroslava (70)
Šulitka Jan - Lichnov
Vybíral Michal
Wolfová Erika
Rosický Stanislav
Zmrzlíková Ester
Němčíková Božena - Třemešná

Velmi se omlouvám za nedopatření, jež se stalo, že jsem přehlédla jubileum sestry Aleny Kubicové, která v květnu oslavila požehnaných **80 let**.
Sedláčková Romana

(Redakce Dobrého pastýře dodatečně přeje sestře Kubicové hojnost zdraví a Božího požehnání)

Připravili - Romana Sedláčková a Radovan Rosický

Srpen:

Daňková Milada
Chlápková Anna - Brantice
Krušinová Anna
Marková Bedřiška
Sedláček Jiří (50)
Sedláček Marek
Sedláčková Romana
Dofková Miroslava - Krasov
Labaj Vlastimil - Heřmanovice
Pecháček Zdeněk - Třemešná
Loyda Pavel (40)

Září:

Loydová Eva
Loyda Radek
Hrabovská Lívie
Marek Jiří
Marková Marcela
Růžičková Jitka
Šimek Jiří - Brantice

Neobvyklé svědectví

Snad každý máme zkušenost, že nás někdy zastavili svědci Jehovovi. Mně se to stalo docela nedávno u samoobsluhy. Asi šedesátiletá korpulentní paní vypadala už od pohledu bodře a v dobré náladě. A já měla chvíli čas.

Většina těchto rozhovorů je pro mě suchá a v podstatě jen obhajují svou víru v Krista. Ale tohle setkání bylo jiné. Paní mluvila o sobě, že bývala katoličkou, chodila už odmala do kostela jen z tradice a v kostele bylo tak chladno. Myslela to asi i lidsky. Zato

teď se pravidelně scházejí ke studiu bible a ona konečně našla smysl svého života. Lidé, kteří ji znali, si nejprve ťukali na čelo, jestli se nezbláznila. Ale jak řekla, po čase si zvykli a berou ji takovou, jaká je. Paní mi vydala osobní svědectví. A já tam stála překvapená, že ona má něco víc než já! Byla to prostá radost z víry a jistota své cesty. Ta paní mě obdivně pochválila, že toho hodně vím. Jenže co je mi to platné, když sama o sobě pochybuji, svou víru neumím předat jednoduše, nevím, jak začít, abych

neodradila... samé výmluvy. Jan Pavel II. při nástupu do funkce papeže kdysi dostal radu od svého předchůdce: „Bud' sám sebou.“ Jednoduché a jak silné! Protože právě takový, jaký jsi, jsi pro Mě použitelný. Mluv a modli se tak, jak je ti přirozené. Odevzdej se Mi, důvěřuj Mi. Povedu tě, změním tě, budeš zářit pro druhé. Onehdy jsem zase slyšela z úst Slávka Klecandra: „Nesnažte se Pravdu vlastnit, buďte pravdiví.“ A ta paní byla, doslova to z ní tryskalo. Ta paní, třebaže svědkyně Jehovova, mě prostě oslovila, zatoužila jsem víru taky tak prožívat, dodala mi chuť být zase naplno Boží služebnici.

Zkrátka, někdy přichází povzbuzení i z míst, kde bychom to ani nečekali.

Elen Hlavsová

(Pozn. red. rady: Někdy s námi Bůh jedná opravdu zvláštním způsobem, třeba i skrze nevěřícího člověka nebo dokonce podobným způsobem, jako jsme zaslechli z tohoto neobvyklého svědectví. Nicméně Svědkové Jehovovi jsou také neblaze proslulí tím, že ti, kdo někdy opustili jejich řady, nejenže přišli o radost ze své víry a své přátele, kteří je už pak nesmí ani pozdravit, ale natrvalo zahořkli vůči všemu, co jen trochu připomíná Boha nebo křesťanství...)

Setkání s duchovní hudbou - Krnov 2011

Návštěva pěveckého sboru ze Zlína a Brna-Židenic

Milí bratři a sestry, zdravím vás a přeji všem pěkný den! Byla jsem požádána br. Rosickým, abych napsala pár slov o návštěvě zlínského a brněnského pěveckého sboru,

který byl u nás v neděli 19. 6. 2011 v našem kostele hostem. Jednalo se o návštěvu zhruba 45 lidí - členů naší církve, kteří byli pozváni za účelem posloužit koncertem v rámci 2. ročníku festivalu duchovní hudby, pořádaného ve spolupráci dvou církví - ŘKC Krnov, ČCE Krnov a o.s. Flemichova vila.

Hosté přijeli ráno po 9. hodině. Vzhledem k tomu, že cesta k nám trvala přes 2 hodiny, připravili jsme pohoštění pro hosty ještě před začátkem bohoslužeb. Během nich nám hosté posloužili zpěvem tří písní za doprovodu přenosného klavíru. Možná vás mnohé překvapil netradiční varhanní doprovod p. Ladislava Moravetze, který používá přede hry k evangelickým písním, jichž je sám autorem. Tyto přede hry byly vydány nakladatelstvím Kalich v Praze, pod názvem „Chvalčovské miniatury“. Také jste mohli zaregistrovat, že měnil při hře hlasové zabarvení, podle důrazu slov textu písně. Možná se to některým posluchačům nelíbilo, ale vězte, že se tak bohoslužby stávají rozmanitější. Časem si na to posluchači zvyknou a nakonec v tom naleznou i krásu. Po bohoslužbách se hosté odebrali za doprovodu bratra kurátora Marka do pedagogické školy, kde jsme hostům vydali oběd. Podával se guláš, který uvařila s. Vojáčková. Byl velmi dobrý a všem chutnal. Na výdeji se podílely p. Kukelková, pí. prof. Odstrčilová, s. Vybíralová, s. Vavrečková a já. Po obědě se hosté vydali na prohlídku města. Jejich kroky vedly i do Krnovské židovské synagogy, někteří byli i na Cvilíně. Samotný koncert byl zahájen úderem 16. hod. Měli jsme obavy z malé účasti, neboť ve stejný čas byla ještě jedna velká akce v Krnově, a to koncert Krnovské cimbálky. Nakonec nás ale byl plný kostel. Myslím si, že koncert byl nádherný. Sama za sebe musím říct, že jsem se na tuto akci velmi těšila, i když ze strany hostitelů to nebyl zrovna malý úkol! Je vždy rizikem, zda pohoštění bude stačit ap.. Pán Bůh to měl ve své režii, a tak jsme nakonec děkovali, že nám to vyšlo k libosti obou stran.

Na koncert a vůbec celou návštěvu hostů jsem se těšila také proto, že jsem před časem měla možnost poznat mladý manželský pár Moravetzových na sbormistrovském kurzu, na který mě náš sbor vyslal. Bratr L. Moravetz je naším celocírkevním kantorem a organizátorem mnoha akcí v církvi, týkajících se právě hudby a všeho, co s ní souvisí. Více o něm jsme si mohli přečíst na letáčích

koncertu. Vřele doporučuji! Pochopíte totiž jeho temperament, který vychází mimo jiné také z jeho původu (je původem z Rumunska), a pak také z lásky k hudbě jako takové, ale především z té duchovní.

Celý koncert byl zaměřen právě na duchovní hudbu. Převážně tradiční evangelické písně v ekumenickém zpracování se nesly naším chrámem, bylo to krásné a pro mně dojemné. Zazněly i liturgické písně zpracované br. Moravetzem pod názvem „Karpatská mše“. Mě osobně se velice líbí a troufám si říct, že teď už je umím i zpívat. Protože jsme je na již zmíněném sbormistrovském kurzu nacvičovali. Mým velikým přáním je do budoucna tuto mši s našimi zpěváky nacvičit a časem při slavnostních bohoslužbách zazpívat. Celý koncert doprovázela na varhany manželka br. Moravetze paní Mgr. Ester Moravetzová, kterou nemohu nevzpomenout. O její bohaté hudební minulosti jsme si rovněž mohli přečíst v programu koncertu. Zmíním jen, že je nyní členkou poradního odboru pro církevní hudbu v ev. církvi a angažuje se v oblasti vzdělávání církevních varhaníků. Na závěr mého zamyšlení nad svým dojmem z koncertu bych chtěla nám všem popřát touhu do srdce zpívat našemu Pánu. Proto, jak bylo napsáno na plakátech:

Vše co dýchá, chval Hospodina!

R. Sedláčková

Sborový zájezd do Krakowa a Wieliczky.

V sobotu 4. 6. 2011 se uskutečnil sborový zájezd do Krakowa a Wieliczky. Předem si však dovolím upřesnit a objasnit označení „sborový“. Výletu se zúčastnilo v závěrečné fázi účastníků osm. Původní projekt zájezdu vznikl v opavském evangelickém sboru a my že se k nim připojíme, jestli budou nějaká místa v autobuse volná. Jenže téměř žádná místa volná nebyla, tak začalo plánování v našem sboru. Osobně jsem zpočátku neměla v úmyslu zúčastnit se, tak jsem přípravy zájezdu jen okrajově sledovala. Přihlásila jsem se v době, kdy měla jet asi 4 naše auta, všechna plně obsazena. Zájemci se však přihlašovali, ale zároveň odhlašovali, až nakonec zůstalo naplněno pouze auto jedno, a tři další zájemci jeli autobusem s opavským sborem. Na tomto místě musím projevit velké uznání organizátorům zájezdu, Jirkovi Markovi a Romaně Sedláčkové, za jejich trpělivost a vytrvalost. Pokud z nás už někdo někdy něco organizoval, zájezd nebo cokoli jiného, dovede si představit, jak bývá často vzájemná domluva těžká, i když každý z nás do ní tu svou křesťanskou lásku vkládá.

Nastal den odjezdu a my natěšení za krásného počasí vyjeli, jedním autem z Krnova v pěti, další tři autobusem z Opavy.

Cesta probíhala v pohodě, až na moment, kdy směrové označení solného dolu Wieliczka u Krakowa bylo nedostatečné. Takže místo druhé neoznačené odbočky vpravo, jsme na dálnici odbočili vlevo - a bylo to! Každý z nás řidičů ví, co to může na dálnici znamenat. Klidně můžete jet 10, 20 km a nemáte možnost odbočit. My však za řidiče měli Jirku Marka a ten si věděl rady, že otočil i tam, kde nás ostatní to ještě nestačilo ani napadnout. Hodinové zpoždění se však nedalo už dohnat, tak se ze sborového zájezdu stal individuální a neměl opravdu chybu.

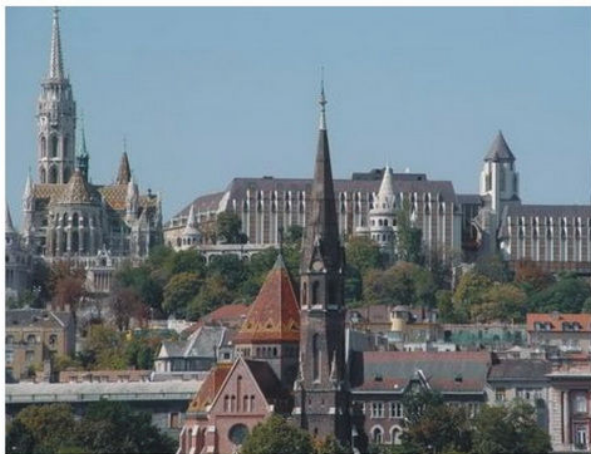
Solný důl Wieliczka je unikátní turistická atrakce. Proslulý je nejen jako naleziště kamenné soli, ale také jako centrum polského průmyslu minulosti. Od středověku do současnosti, plných 700 let, se tam těží sůl. Unikátní jsou stabilní velké prostory, které vznikly po vytěžení soli. Horníci sály vyzdobili a vznikl osobitý podzemní svět plný soch, modliteben a kaplí. Další naše poznávání směřovalo do Krakowa na Wawel. Wawel je nízký vrch v Krakově na levém břehu Wisly, na němž stojí Královský hrad a katedrála sv. Stanislava a Václava. Historie hradu sahá až do roku 1040, kdy Kazimír I. Obnovitel poprvé z Krakowa učinil sídlo polských panovníků. Později, po požáru okolo

roku 1609, bylo polské královské sídlo přeneseno do Warszawy. Spolu s centrem města Krakowa je zanesen na Seznamu světového dědictví UNESCO.

Náš jednodenní výlet pokračoval prohlídkou centra města, posezením se zmrzlinou, procházkou starobylé tržnice a nakupováním drobných dárků. Závěrem jsme se ještě krátce zastavili u židovské synagogy. Nádherné počasí vydrželo celý den, dobrá nálada všech také.

Krakow opravdu stojí za návštěvu!

Lída Vavrečková

Dál (Petr Hoff)

Dál před Tebou se skláním,
dál hledám Tvoji tvář,
v mém dlouhém bojování,
vítězem zůstáváš.

Dál hvězdy nocí svítí,
chválí Tě jejich zář,
já též chci svůj dar vzítí,
dát tobě na oltář.

Kéž znějí písně krásné,
kéž dojdou před Tvůj trůn,
dej nám ty chvíle vzácné,
dej slova našim rtům.

Zítřka hned od svítání,
dej prosím sílu nám,
dej světlo k rozeznání,
kam jítí, kam jen mám.

Tvůj Duch nás vede, chrání,
přichází z nebe k nám
a před vším zlým nás brání,
vše dobré dává nám.

Dál před Tebou se skláním,
dál hledám Tvoji tvář,
v mém dlouhém bojování,
vítězem zůstáváš.

Velikonoční čtení z Bible

Pod názvem „Celonárodní čtení z Bible“ se konala týden před Velikonocemi v 75 městech pozoruhodná akce. Jedním z těchto měst byla i Banská Bystrica, tzn. že tato akce už překročila hranice naší republiky. Také Krnov se připojil a 18. dubna se u Bauerova památníku četla přímo vedle radnice Bible po celý den. Tato pěkná akce se pomalu, ale jistě stává v mnoha městech pěknou velikonoční tradicí, která připomíná lidem křesťanský obsah největších křesťanských svátků, Velikonoc. Po celý den znělo na náměstí v Krnově evangelium, mnozí ho zaslechli.

Ekumenické akce se u nás zúčastnily všechny denominace. Díky Pánu i za krásné počasí, kterým vyslyšel naše prosby. Během dne se rozdalo mnoho Nových zákonů a křesťanské literatury. Rovněž se rozdalo asi 300 ks tzv. Velikonočních novin, které byly speciálně vytištěny pro tuto akci jejími celonárodními koordinátory. Někteří využili i pěkný stánek s různými vydáními Bible a zakoupili si ji. Jeden z pěkných momentů celé akce popisuje sestra Eva Roztomilá, jedna ze čtenářek Bible, když řekla, že během její četby, bylo to někdy kolem poledne, usedla kolem stánku celá

jedna třída gymnazistů. Velice pozorně asi tři čtvrtě hodiny studenti poslouchali příběh o ukřižování Krista. Jednou z aktivit, kterou uspořádali křesťané v našem městě, byla přednáška br. Krchňáka v Městské knihovně v Krnově. Je to jeden z překladatelů tzv. Studijního překladu Bible KMS. Myslím, že mohou povědět za všechny zúčastněné, že už se těšíme na další ročníky této pěkné aktivity, která u nás mohla proběhnout.

*Za všechny organizátory
R. Rosický, ČCE*

Křesťanské evangelické akce - léto 2011

10. - 17. 7. - Brigáda na Travné v Rychlebských horách s bibl. programem na téma: „K jádru křesťanství“ - více na: www.travna.cz nebo xurba@seznam.cz.

13. - 20. 8. - Seniorátní rodinná dovolená - připravuje Poradní odbor pro děti. Místem konání jsou Velké Karlovice. Info. na nástěnce v kostele nebo u R. Rosického.

13. - 20. 8. - Letní evangelizační kurz, který se pod letošním heslem z listu Římanům 12,21: „Nedej se přemoci zlem, ale přemáhej zlo dobrem...!“ bude konat v Letním táboře J. A. Komenského v Bělči nad Orlicí - přihlášky na: www.e-cirkev.cz.

20. - 28. 8. - Letní seniorátní týden mládeže v Rajnochovicích. (LST) přihlášky a info na: <http://moravskoslezska-mladez.evangelnet>.

Další tipy:

3. - 5. 7. - Křesťanská konference Praha, letos na téma: „Co je u Čechů nemožné, je u Boha možné“, hl. řečník: James W. Goll (USA), další řečníci: Dave Patty, Petr Kácha, Pavol Zsolnai, Lukáš Targosz, Jiří Unger, Michal Vaněk, Kateřina Lachmanová. Chvály: Jiřina „Gina“ Markovová, Janett a Deep inside, Karel Řežábek a Filia, Markéta Lišková s kapelou. Info a přihlášky na: <http://kk.kmspraha.cz>, i bez přihlášení, ale jen do naplnění kapacity sálu.

16. - 23. 7. - X camp Smilovice u Třince - setkání mladých křesťanů z České republiky, Polska a Slovenska. Camp má charakter konference a festivalu, zahrnuje evangelizace, bibl. vzdělávání, chvály a koncerty. Téma: „Na straně vítězů“. Hl. řečník: Stefan Gustavsson (Švédsko) a Alexander Barkóci (SK). Přihlášky na: www.xcamp.cz.

25. - 27. 8. - Worship festival United - Vsetín - multižánrový křesťanský festival. Téma: **3P - Kristem propojení, proměnění a povolání**. Program: hudba, vyučování, workshopy, sporty, drama, filmy, alternativní scéna, soutěž kapel. Účinkují: Tretí deň, (SK), On, The Elements (SK), Donebevolající, RE.J., eSpé(SK), Runaway My Son, Regiment (SK) K-4 ... a další, cena: 490,-, na místě 590,-, info a přihlášky na: www.festivalunited.cz.

Pomoc má mnoho tváří

Ústředním tématem seniorátního setkání v Šumperku se stalo heslo „Jak pomáháme“. Seniorátní dny se konají již pátým rokem. Vždy je připraven zajímavý program pro děti i dospělé. Po úvodní bohoslužbě se konala přednáška Evy Grollové „Jak mohu pomáhat“. Jana Škubalová nás seznámila s náplní činnosti neziskové organizace Fair Trade. Tato společnost se zabývá vzděláváním, osvětovou činností, praktickou pomocí a nacházením možností pracovního uplatnění postižených lidí v chudých oblastech světa. Existuje již několik obchůdků, které prodávají přímo dovezené výrobky z těchto oblastí.

Po obědě předvedli svůj program bubeníci z Kouzelné Buřinky ze SMPM Rýmařov. Téma odpoledních seminářů si mohli účastníci vybrat podle zájmu. Pro děti byly připraveny dílny a soutěže. Přednáška Svět nevidomých s odborným výkladem a ukázkami, jak je možné pomáhat nevidomým, se konala v klubovně SONS. Seniorům bylo

předvedeno středisko Diakonie ČCE v Sobotíně. S možnostmi a zkušenostmi vozíčkářů ze společnosti PONTIS se seznámili posluchači semináře Svět na kolečkách. Velmi zajímavá a poučná byla přednáška doplněná fotografiemi o světě rozvojových zemí. Jana Kubalová vyprávěla o svých zkušenostech ze studijního pobytu na Madagaskaru. Eva Grollová seznámila posluchače s pomocí sirotkům, jejichž rodiče zemřeli na AIDS v Etiopii.

Zájemci o kulturní památky Šumperka se vydali s průvodcem na prohlídku města. Závěrečné bubnování, společný zpěv a slovo umocnilo krásné zážitky z celého dne.

M.Š.

Volejbalový turnaj

Vážení přátelé , chtěl bych vám povídat o našem volejbalovém turnaji Dřevěný pohár. Je to už 24. ročník. Konal se v městě Litovli v hale. Naše sestava byla: Jirka Fojtík, Lukáš Křehlík, Karel Kovalčík, Vašek, Martin Veleba, Štěpánka (teď už Křehlíková), která nám dělala kapitánku.

Před jízdou autem jsme měli krátkou modlitbu za cestu, a taky za celý turnaj. Na místo jsme přijeli kolem půl deváté. Byl celkem pěkný den, a tak jsme čekali, že budeme hrát venku podle plánu. Když jsme vešli do haly, nebylo nic nachystané, ani sloupky, ani síť, nevěděli jsme, jestli se turnaj bude konat. Za chvíli pak naběhli hráči a asi za 15 minut bylo vše nachystané. Převlékli jsme se do hracího úboru a šli se rozpínat.

Na místě jsme se dozvěděli, že je 6 mužstev. Mělo se hrát na dvou kurtech do 25 bodů na 2 sety. Pokud by byla remíza, tak by se hrál ještě rozhodující set do 15 bodů. Los nám určil pro první zápas tým Velká Lhota. Poněvadž jsme neměli moc času se rozkoukat a hřiště bylo na půlku a ne na délku, tak nám to dělalo trochu potíže. Před zápasem jsme se pořádně rozpínali a zkoušeli jsme smeče. Mužstvo Velké Lhoty tvořilo pět celkem dobrých hráčů. To jsme se dozvěděli vzápětí. První set jsme vyhráli kolem 25:15, a to díky naší posile - našemu hráči Vaškovi, který kdysi hrával za 2. ligu a jeho smeče nikdo nevybral. Dařilo se všem bez rozdílu, taky Jirkovi, Lukášovi a trochu i mně. Zato druhý set jsme po velkém boji prohráli 20:25, a tak se rozhodovalo až v 3. setu. Vyšel nám začátek setu, kde jsme odskočili asi o pět bodů, nakonec jsme se radovali z vítězství.

Pro druhý zápas nám los určil Olomouc A, ve kterém hrála taky dívka a pět smečářů. Zápas probíhal celkem dobře, poněvadž jsme vyhráli jednoznačně oba dva sety, i když jsme měli na začátku trochu krizi, vše jsme zvládli.

Ve třetím zápase na nás nastoupilo mužstvo Chalupáři, kteří asi pamatují skoro všechny ročníky, které se kdy konaly. Jejich

mužstvo se skládalo z 6-ti chlapů, trochu už v letech, ale zato s velkou chutí vyhrát nebo alespoň potrápít soupeře co nejvíce, co to jde. I s Chalupáři jsme měli trochu problémy, ale nakonec jsme vyhráli oba dva sety.

Dalším mužstvem byl tým Namex. Tento tým byl nejslabší ze všech týmů a proto jsem mohl jeden set odpočívat, poněvadž mám problém s kolenem. Tým jsme porazili celkem hladce, i když chvílemi nám dělali potíže.

Posledním týmem byl tým Olomouc B, se kterým jsme prohráli dva sety. Měli jsme stejný počet bodů jako s Velkou Lhotou, rozhodoval vzájemný zápas, a také že jsme nad Olomouci B vyhráli rozhodující set.

Nakonec bylo vyhlášení výsledků. My jsme skončili na 1. místě. Cesta nám uběhla celkem rychle a domů jsme přijeli kolem sedmé hodiny.

Závěrem bych chtěl poděkovat organizátorům, že zařídili pěknou tělocvičnu a taky ceny. Chtěl bych poděkovat všem hráčům za dobrou hru a že si udělali čas. Chci poděkovat Jirkovi za dobré rady, a taky za sportovního ducha a Vaškovi, který byl naší oporou a přijel kvůli nám až z Brna.

Kája Kovalčík

Milé děti,

skončil školní rok a začaly dlouho očekávané prázdniny. Jistě se rozjedete také do přírody. Pozorujte věci kolem sebe, které Bůh stvořil - zvířata, ptáky, stromy, kytičky, denní i noční oblohu. Boží svět je úžasný. Poděkujte Bohu, že se o svůj svět stará a nezapomeňte, že i vy se máte o něj starat. Mějte krásné prázdniny pod Boží ochranou.

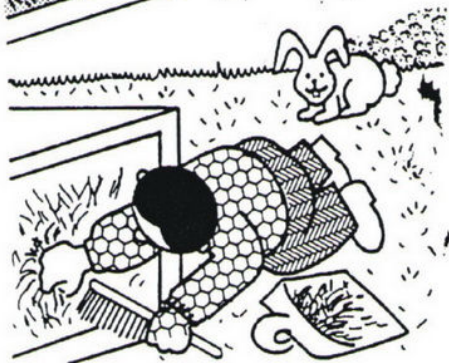
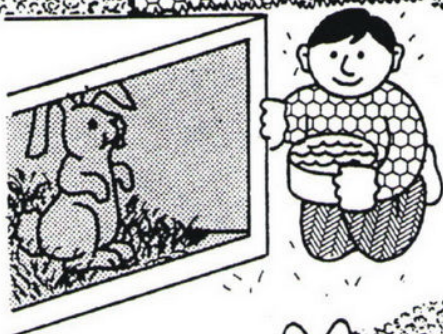

Přečti si Žalm 104, 10-15

Lukáš má svého králíčka moc rád. Krmí ho každý den. Dává mu čerstvou vodu. Také jeho klec udržuje čistou. Stará se o něj.

Bůh se stará o svět, který stvořil.

Zde jsou některé věci ze světa kolem nás, které stvořil Bůh. Kolik jich na tomto obrázku objevíš?

Přečti si 1. Mojžíšovu 1,27-28

Nakresli nějaké věci, na kterých vidíme, že se Bůh o nás stará.

Co by se stalo, kdyby se Lukáš o svého králíčka nestaral?

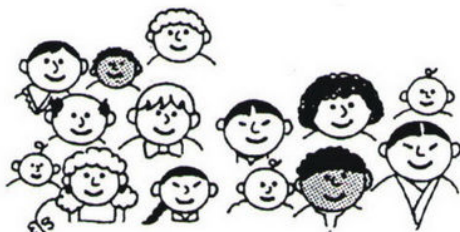

Bůh se stará o svůj svět, ale byl by rád, aby mu v tom druhí pomohli. Komu Bůh světil svět, když ho stvořil?

učitelům

dětem

všem lidem

dospělým

zemědělcům

Jak bys ty mohl pomoci starat se o Boží svět? Jmenuj nějaké příklady.

.....

.....

.....

.....

Bože, děkuji za svět, který jsi stvořil. Pomoz mi se o něj taky nějak starat.

Stránky pro děti připravila Věrka Marková

Českobratrská církev evangelická v Krnově

<u>Kazatel sboru:</u>	jáhen Radovan Rosický
<u>Adresa:</u>	Farní sbor ČCE, Albrechtická 92, Krnov, telefon: 552 302 109
<u>Číslo účtu sboru:</u>	1845328379 / 0800
<u>Úřední hodiny:</u>	čtvrtek 10 - 12 hod, 16 - 18 hod.
<u>www stránky:</u>	http://krnov.evangelnet.cz
<u>Na požádání:</u>	- katechetická příprava ke křtu - vysluhování Svaté večeře Páně nemocným členům sboru - pastorační rozhovory, rozhovory v krizových situacích, zpověď - předmanželské rozhovory, příprava ke sňatku Svatby, křty a katechetické přípravy je zapotřebí dohodnout s kazatelem sboru v dostatečném předstihu!

Pravidelná shromáždění v Krnově (evangelický kostel na Husově náměstí):

Pondělí	dle domluvy	každé 1. pondělí v měsíci ekumenické modliteb. setkání - v různých církvích - dle domluvy.
Úterý	18.00 h.	biblická hodina v na faře - Albrechtická 92 (o prázdninách NENÍ !!!)
Čtvrtek	dle domluvy dle domluvy	skupinky v jednotlivých rodinách dle domluvy Základy víry (katech. příprava ke křtu) - na faře - Albrechtická 92, co 14 dní, dle domluvy s kazatelem
Pátek	9.00 h. 18.00 h.	maminky s dětmi („Smajlík“), dle dohody modlitební chvíle na faře, nebo dle dohody, přes léto v kostele.
Sobota	18.00 h.	setkání mládeže v nové klubovně Tensingu na ul. Čsl. armády (o prázdninách NENÍ !!!)
Neděle	9.45 h.	bohoslužby

Pozor změny v pravidelných časech biblických hodin !!!

Od nového školního roku začne konfirmační příprava, prosíme rodiče dětí, které by se chtěly přihlásit, aby se během prázdnin nebo na začátku škol. roku přihlasy na faře.

Pravidelná shromáždění v Krasově:

1. a 3. středa v měsíci	13.00 hod.	biblická hodina
Shromáždění se konají u sestry Ničmanové v domě pečovatelské služby.		

Pravidelná shromáždění v Třemešné:

2. neděle v měsíci	8.00 hod.	bohoslužby (v katolickém kostele)
4. středa v měsíci	17.00 hod.	biblická hodina na katolické faře u kostela

Pravidelná shromáždění v Branticích:

2. středa v měsíci	17.00 hod.	bibl. hodina u Čeparových, Brantice č.p. 93
--------------------	------------	---

Redakční rada:

Radovan Rosický, Bedřich Marek, Eva Roztomilá, Darina Balová,
technický redaktor - Petr Malík

Příspěvky můžete předávat redakční radě, nechat je na faře, nebo, což je pro nás nejlepší, posílat e-mailem na adresu: dobrypastyr@centrum.cz